

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (första avdelningen)

den 23 mars 2023*

”Överklagande – Personalmål – Mobbning – Läkarutlåtanden – Otillåten frånvaro – Lön – Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska unionen – Artikel 11a – Intressekonflikt – Artikel 21a – Uppenbart olagliga instruktioner – Artikel 23 – Iakttagande av lagar och ordningsföreskrifter – Disciplinärt förfarande – Avsättning – Återkallande av avsättandet – Nytt disciplinärt förfarande – Ny avsättning”

I mål C-640/20 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 23 november 2020,

PV, företrädd av D. Birkenmaier, Rechtsanwalt,

klagande,

i vilket den andra parten är:

Europeiska kommissionen, inledningsvis företrädd av T.S. Bohr, B. Mongin och A.-C. Simon, därefter av T.S. Bohr och A.-C. Simon, samtliga i egenskap av ombud,

svarande i första instans

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen),

sammansatt av avdelningsordföranden A. Arabadjiev, domstolens vice ordförande L. Bay Larsen (referent) samt domarna P.G. Xuereb, A. Kumin och I. Ziemele,

generaladvokat: P. Pikamäe,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

och efter att den 29 september 2022 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

* Rättegångsspråk: franska.

Dom

- 1 PV har yrkat att domstolen ska upphäva den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 30 januari 2020, PV/kommissionen (T-786/16 och T-224/18, ej publicerad, EU:T:2020:17) (nedan kallad den överklagade domen). Genom denna dom ogillade tribunalen PV:s talan om
  - i mål T-786/16, ogiltigförklaring av, i första hand, PV:s bedömningsrapporter för åren 2014, 2015 och 2016, de beslut som generaldirektören för generaldirektoratet (GD) Tolkning meddelade den 31 maj, den 5 juli, den 31 juli och den 15 september 2016, om avdrag på PV:s lön, det beslut som tillsättningsmyndigheten meddelade den 28 november 2016, om avslag på begäran om omprövning av besluten av den 31 maj och den 5 juli 2016 om avdrag från PV:s lön, den skrivelse med förhandsinformation som Byrån för löneadministration och individuella ersättningar (PMO) skickade den 21 juni 2016, genom vilken PV underrättades om att han hade en skuld på 33 593,88 euro, PMO:s beslut, av den 11 juli 2016, att avbryta utbetalningen av PV:s lön från den 1 juli 2016, det meddelande som generaldirektören för GD Tolkning skickade den 31 juli 2016, om att hans frånvaro under perioden 2 juni–31 juli 2016 skulle betraktas som otillåten och att motsvarande avdrag skulle göras på hans lön, den skrivelse med förhandsinformation som PMO skickade den 21 september 2016, genom vilken PV underrättades om att han hade en skuld på 42 704,74 euro, tillsättningsmyndighetens beslut, av den 17 januari 2017, om avslag på PV:s begäran om omprövning av dessa handlingar, tillsättningsmyndighetens beslut, av den 26 juli 2016, att avsätta PV, tillsättningsmyndighetens beslut, av den 2 februari 2017, om avslag på PV:s begäran om omprövning av detta avsättningsbeslut, debetnotan av den 20 juli 2017, tillsättningsmyndighetens beslut, av den 29 november 2017, att avslå PV:s begäran om omprövning av denna debetnota och av det disciplinära förfarandet CMS 13/087, och
  - i andra hand, ogiltigförklaring av läkarutlåtandena av den 27 juni och den 10 oktober 2014, av förtroendeläkarens skrivelser av den 16 juli, den 18 juli, den 8 augusti, den 4 september, den 4 februari, den 13 april, den 4 juni, den 11 augusti, den 14 oktober och den 4 december 2014, av den 5 februari, den 22 mars, den 18 april, den 3 juni, den 30 juni och den 25 juli 2016, av besluten om avslag på ansökningarna om bistånd av den 23 oktober 2014, den 20 januari, den 20 mars och den 30 juli 2015 samt av den 15 mars och den 18 maj 2016, av besluten av generaldirektören för GD Tolkning av den 9 februari, den 30 mars, den 5 maj, den 24 juni, den 1 och den 12 november 2015, den 15 januari och den 22 april 2016, om avdrag på PV:s lön, tillsättningsmyndighetens beslut om avslag på PV:s begäran om omprövning av dessa beslut om avdrag på lönen, av skrivelserna om skulder av den 10 mars, den 11 maj, den 10 juni, den 11 augusti, den 13 november och den 9 december 2015 samt den 18 juli 2016, tillsättningsmyndighetens beslut, av den 12 mars, den 11 augusti och den 13 oktober 2015, samt av den 7 juni och den 21 september 2016, om avslag på PV:s begäran om omprövning av utvärderingsförfarandena för åren 2013, 2014 och 2015 samt av tillsättningsmyndighetens beslut, av den 14 juli 2016, om avslag på PV:s begäran om omprövning avseende hans otillåtna frånvaro den 16 och den 17 mars 2016,
  - i mål T-224/18, fastställelse av att PV utsatts för mobbning, och
  - ogiltigförklaring av det disciplinära förfarandet CMS 17/025, tillsättningsmyndighetens beslut av den 2 maj 2018 om avslag på det klagomål som ingetts mot beslutet att inleda detta förfarande, av e-postmeddelanden från GD Personal och säkerhet av den 23 oktober 2017 och av den 16 mars 2018, i vilka PV anmodades att upprätta sin självutvärdering avseende

verksamhetsperioderna 2016 och 2017, av tillsättningsmyndighetens beslut av den 16 mars och den 1 juni 2018 om avslag på klagomålen mot dessa e-postmeddelanden, tillsättningsmyndighetens beslut av den 24 juli 2017 om återkallande av avsättandet av PV, av PMO:s beslut, av den 12 september 2017, om kvittning av de respektive skulderna mellan PV och kommissionen, av tillsättningsmyndighetens beslut av den 9 mars 2018, om avslag på begäran om omprövning av detta beslut om kvittning av skulder och av beslutet av generaldirektören för GD Tolkning, av den 13 oktober 2017, att avbryta utbetalningen av PV:s lön från och med den 1 oktober 2017,

- i målen T-786/16 och T-224/18, ersättning för den ekonomiska och ideella skada som PV anser sig ha lidit.

Tillämpliga bestämmelser

- 2 I artikel 1e.2 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen, i den lydelse som är tillämplig på förevarande mål (nedan kallade tjänsteföreskrifterna), förskrivs följande:

”Tjänstemän i aktiv tjänst skall ha arbetsvillkor som uppfyller lämpliga hälso- och säkerhetsnormer som åtminstone uppfyller de minimikrav som gäller enligt bestämmelser som har antagits på dessa områden enligt fördragen.”

- 3 Artikel 11a.1 och 11a.2 i tjänsteföreskrifterna har följande lydelse:

”1. I sin tjänsteutövning får en tjänsteman, om inte annat anges nedan, inte handlägga ärenden där han direkt eller indirekt har ett personligt intresse, till exempel av familjekaraktär eller av ekonomisk art, som kan innebära att hans oberoende äventyras.

2. En tjänsteman som i tjänsten tilldelas ett ärende av den art som avses i punkt 1 skall omedelbart underrätta tillsättningsmyndigheten. Myndigheten skall vidta de åtgärder som krävs och kan befria tjänstemannen från hans ansvar i detta ärende.”

- 4 I artikel 12a.1–12a.3 i tjänsteföreskrifterna förskrivs följande:

”1. Tjänstemän får inte ägna sig åt någon form av mobbning eller sexuella trakasserier.

2. En tjänsteman som har utsatts för mobbning eller sexuella trakasserier får inte av denna anledning av institutionen behandlas på ett sätt som är till hans nackdel. En tjänsteman som har vittnat om mobbning eller sexuella trakasserier får inte av denna anledning av institutionen behandlas på ett sätt som är till hans nackdel, såvida han har agerat ärligt.

3. Med ’mobbning’ avses allt olämpligt uppträdande av en viss varaktighet, upprepat eller systematiskt, i form av beteenden, uttalade eller skrivna ord, gester eller andra handlingar som är avsiktliga och kränkande för en persons självkänsla, värdighet eller fysiska eller psykiska integritet.”

- 5 Artikel 21a.1 och 21a.2 i tjänsteföreskrifterna har följande lydelse:

”1. Om en tjänsteman får instruktioner som enligt hans uppfattning är regelstridiga eller kan orsaka allvarliga svårigheter skall han underrätta sin närmaste överordnade, och denna skall, om underrättelsen är skriftlig, lämna ett skriftligt svar. Om tjänstemannens närmaste överordnade

bekräftar instruktionerna skall tjänstemannen, om inte annat följer av punkt 2, om han anser denna bekräftelse otillräcklig med tanke på de betänkligheter han har, skriftligen vända sig till sin överordnades närmaste överordnade. Om denna överordnade skriftligen bekräftar instruktionerna skall tjänstemannen utföra dem, såvida de inte är uppenbart olagliga eller strider mot gällande säkerhetsnormer.

2. Om den närmast överordnade anser att instruktionerna måste utföras omedelbart skall tjänstemannen utföra dem, såvida de inte är uppenbart olagliga eller strider mot gällande säkerhetsnormer. På tjänstemannens begäran skall den överordnade ge instruktionerna skriftligen.”

6 I artikel 23 första stycket i tjänsteföreskrifterna preciseras följande:

”De privilegier och den immunitet som tjänstemännen åtnjuter har beviljats enbart i unionens intresse. Om inte annat följer av protokollen om immunitet och privilegier skall tjänstemännen inte vara undantagna från att uppfylla sina privaträttsliga skyldigheter eller från att följa gällande lagar och ordningsföreskrifter.”

7 Artikel 24 i tjänsteföreskrifterna har följande lydelse:

”Unionen skall bistå sina tjänstemän, särskilt vid rättsliga förfaranden mot någon som uttalat hotelser, förolämpningar eller varit upphov till ärekränkande handlingar eller yttranden, eller angrepp på person eller egendom som tjänstemannen eller medlemmarna av hans familj utsätts för på grund av hans ställning eller uppgifter.

Den skall ersätta tjänstemannen för den skada han lidit i den mån han inte uppsåtligt eller genom grov vårdslöshet själv orsakat skadan och i den mån han inte kunnat få ersättning från den som vållat skadan.”

8 I artikel 25 första och andra stycket anges följande:

”Tjänstemännen kan vända sig till sin institutions tillsättningsmyndighet med framställningar i frågor som omfattas av dessa tjänsteföreskrifter.

Alla beslut som fattas i det enskilda fallet i enlighet med dessa tjänsteföreskrifter skall omedelbart meddelas den berörda tjänstemannen skriftligt. Alla beslut som går en tjänsteman emot skall motiveras.”

9 I artikel 59.1 och 59.3 i tjänsteföreskrifterna föreskrivs följande:

”1. En tjänsteman som kan styrka att han är oförmögen att tjänstgöra på grund av sjukdom eller olycksfall skall ha rätt till sjukledighet.

Tjänstemannen skall så snart som möjligt anmäla till institutionen att han är oförmögen att arbeta och samtidigt ange sin aktuella adress. Han skall uppvisa ett läkarintyg om han är frånvarande i mer än tre dagar. ... Frånvaron skall annars betraktas som otillåten, om inte anledningen till att intyget inte skickats beror på omständigheter utanför tjänstemannens kontroll.

Tjänstemannen kan när som helst åläggas att genomgå en läkarundersökning som institutionen ordnar. Om läkarundersökningen inte kan genomföras och detta beror på tjänstemannen ska frånvaron betraktas som otillåten från den dag då läkarundersökningen skulle ha genomförts.

Om läkarundersökningen visar att tjänstemannen kan utföra sina arbetsuppgifter skall frånvaron, om inte annat följer av bestämmelserna i nästa stycke, betraktas som otillåten från dagen för undersökningen.

Om tjänstemannen anser att slutsatserna från den läkarundersökning som tillsättningsmyndigheten ordnat är medicinskt ogrundade kan han, eller en läkare på hans vägnar, inom två arbetsdagar begära att institutionen inhämtar ett utlåtande från en oberoende läkare.

...

3. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna om disciplinåtgärder skall frånvaro som betraktas som ogiltig enligt punkterna 1 och 2 dras av från den berörda tjänstemannens årliga ledighet. Om han har utnyttjat sin årliga ledighet skall avdrag på lönen göras för motsvarande period.”

10 I artikel 6.5 i bilaga IX till tjänsteföreskrifterna föreskrivs följande:

”Den berörda tjänstemannen får inom fem dagar från det att nämnden inrättats göra invändningar mot en av dess ledamöter; denna rätt får endast utövas en gång. Även institutionen skall ha rätt att invända mot en av nämndens ledamöter.

Inom samma tidsfrist får nämndens ledamöter begära att bli befriade från uppdraget om de har berättigade skäl; ledamöter för vilka uppdraget innebär en intressekonflikt skall avsäga sig uppdraget.

...”

Bakgrund till tvisten

- 11 Bakgrunden till tvisten beskrivs i punkterna 1–33 i den överklagade domen. Bakgrunden kan, med avseende på förevarande mål, sammanfattas enligt följande.
- 12 PV, som var tjänsteman vid Europeiska unionen från och med den 16 juli 2007, var placerad vid kommissionens GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering fram till den 30 september 2009.
- 13 PV ansåg sig vara utsatt för mobbning och ansökte därför den 5 augusti 2009 om att unionen skulle bistå honom enligt artikel 24 i tjänsteföreskrifterna. Detta förfarande avslutades den 9 juni 2010 efter en utredning som genomförts av kommissionens utrednings- och disciplinbyrå, i vilken det slogs fast att villkoren i artikel 12a.3 i tjänsteföreskrifterna för att ett visst beteende ska kunna anses utgöra mobbning inte var uppfyllda. PV omplacerades till kommissionens GD Budget den 1 oktober 2009.
- 14 Den 1 april 2013 placerades PV vid enheten för budget- och finansförvaltning vid GD Tolkning.
- 15 Den 12 november 2013 ingav chefen för denna enhet ett disciplinärt klagomål mot PV med hänvisning till uppförandeproblem, underlåtenhet att tillämpa gällande förfaranden och bristande prestationer.
- 16 Mellan den 8 maj 2014 och den 31 juli 2016 inställde sig PV inte till arbetet, eftersom han ansåg sig vara utsatt för mobbning.

- 17 Den 27 juni och den 10 oktober 2014 utfärdade kommissionens förtroendeläkare läkarutlåtanden enligt vilka PV var kapabel att återgå till arbetet. PV kallades därefter till uppföljande läkarbesök men hörsammade inte dessa kallelser.
- 18 Generaldirektören för GD Tolkning ansåg att PV:s frånvaro var otillåten och fattade flera beslut om avdrag på PV:s lön.
- 19 Den 23 december 2014 ansökte PV återigen om att unionen skulle bistå honom enligt artikel 24 i tjänsteföreskrifterna. Tillsättningsmyndigheten slog i beslut av den 12 mars 2015 fast att det inte fanns några tecken på att PV var utsatt för mobbning och att det inte var motiverat att vidta brådskande åtgärder för omplacering.
- 20 Den 10 juli 2015 inledde kommissionen det disciplinära förfarandet CMS 13/087 mot PV på grund av upprepad olydnad i tjänsteutövningen, olämplig uppträdande och otillåten frånvaro.
- 21 Generaldirektören för GD Tolkning fann i beslut av den 31 maj och beslut av den 5 juli 2016 att PV:s frånvaro under perioderna 5 februari–31 mars 2016 och 4 april–31 maj 2016 var regelstridig och beslutade att avdrag skulle göras på PV:s lön. PV:s begäran om omprövning av detta beslut avslogs genom tillsättningsmyndighetens beslut av den 28 november 2016.
- 22 PMO beslutade den 11 juli 2016 att avbryta utbetalningen av PV:s lön från och med den 1 juli 2016. PV:s begäran om omprövning av detta beslut avslogs genom tillsättningsmyndighetens beslut av den 17 januari 2017.
- 23 Genom tillsättningsmyndighetens beslut av den 26 juli 2016, som fattades till följd av slutsatserna i det disciplinära förfarandet CMS 13/087, avsattes PV från sin tjänst med verkan från och med den 1 augusti 2016 (nedan kallat avsättningsbeslutet av den 26 juli 2016). PV:s begäran om omprövning av detta beslut avslogs genom tillsättningsmyndighetens beslut av den 2 februari 2017.
- 24 Genom skrivelse av den 31 juli 2016 meddelade generaldirektören för GD Tolkning PV att han hade för avsikt att betrakta PV:s frånvaro från den 2 juni till den 31 juli 2016 som otillåten och göra avdrag från hans lön. PV:s begäran om omprövning av detta meddelande avslogs genom tillsättningsmyndighetens beslut av den 17 januari 2017.
- 25 Genom en skrivelse med förhandsinformation av den 21 september 2016 informerade PMO PV om att han var skyldig att betala en skuld till kommissionen på 42 704,74 euro, vilket motsvarade hans otillåtna frånvaro. PV:s begäran om omprövning av detta beslut avslogs genom tillsättningsmyndighetens beslut av den 17 januari 2017.
- 26 Den 24 juli 2017 återkallade tillsättningsmyndigheten sitt avsättningsbeslut av den 26 juli 2016 och PV underrättades, genom skrivelse från generaldirektören för GD personal och säkerhet, om att han skulle återinträda i tjänst den 16 september 2017 vid enheten för informationssystem och konferenser vid GD Tolkning. PV:s begäran om omprövning av beslutet att återkalla avsättningsbeslutet avslogs genom tillsättningsmyndighetens beslut av den 15 januari 2018.
- 27 Genom skrivelse av den 12 september 2017 kvittade PMO:s direktör de belopp som skulle betalas ut till PV för den period under vilken han varit avsatt mot PV:s skulder till kommissionen, vilket innebar att 9 550 euro betalades ut till PV. PV:s begäran om omprövning av detta meddelande avslogs genom tillsättningsmyndighetens beslut av den 9 mars 2018.

- 28 Den 20 september 2017 underrättades PV om att hans frånvaro från och med den 16 september 2017 betraktades som regelstridig.
- 29 Den 6 oktober 2017 inledde kommissionen det disciplinära förfarandet CMS 17/025 avseende samma anmärkningar som behandlades i det disciplinära förfarandet CMS 13/087. PV:s begäran om omprövning av beslutet att inleda ett nytt disciplinärt förfarande avlogs genom tillsättningsmyndighetens beslut av den 2 maj 2018.
- 30 Den 13 oktober 2017 beslutade generaldirektören för GD Tolkning att avbryta utbetalningen av lön till PV från och med den 1 oktober 2017.
- 31 Genom e-postmeddelande av den 15 november 2017 inbjöds PV att delta i utvärderingsförfarande FP 2016. PV:s begäran om omprövning av denna inbjudan avlogs genom tillsättningsmyndighetens beslut av den 16 mars 2018.
- 32 Genom e-postmeddelande av den 22 februari 2018 inbjöds PV att delta i utvärderingsförfarande FP 2017. PV:s begäran om omprövning av denna inbjudan avlogs genom tillsättningsmyndighetens beslut av den 20 juni 2018.
- 33 Genom beslut av den 21 oktober 2019, vilket antogs efter det disciplinära förfarandet CMS 17/025, avsattes PV från sin tjänst (nedan kallat avsättningsbeslutet av den 21 oktober 2019). Avsättningen trädde i kraft den 1 november 2019.

Talan vid tribunalen och den överklagade domen

- 34 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 12 december 2017 väckte PV, efter att ha beviljats rättshjälp av tribunalens ordförande, talan vid tribunalen, vilken registrerades under målnummer T-786/16, och yrkade för det första att de omtvistade rättsakter som avses i punkt 1 första och andra strecksatserna i förevarande dom skulle ogiltigförklaras. För det andra yrkade PV att kommissionen skulle förpliktas att betala 889 000 euro respektive 132 828,67 euro som ersättning för den ideella och materiella skada som han anser sig ha lidit.
- 35 Till stöd för sin talan åberopade PV fem grunder avseende åsidosättande, för det första, av artikel 12a i tjänsteföreskrifterna, för det andra, av artiklarna 21a och 23 i tjänsteföreskrifterna, för det tredje, av omsorgplikten och av artikel 24 i tjänsteföreskrifterna, för det fjärde, av artiklarna 59 och 60 i tjänsteföreskrifterna och, för det femte, av artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan).
- 36 Genom ansökan som inkom till tribunalen kansli den 11 april 2018 väckte PV talan vid tribunalen, vilken registrerades under målnummer T-224/18, och yrkade för det första att tribunalen skulle fastställa att han hade utsatts för mobbning, för det andra att de omtvistade rättsakter som avses i punkt 1 fjärde strecksatsen i förevarande dom skulle ogiltigförklaras, samt, för det tredje, att kommissionen skulle förpliktas att i första hand utge 98 000 euro respektive 23 190,44 euro i skadestånd för den ideella respektive ekonomiska skada som han anser sig ha lidit. I andra hand yrkade PV skadestånd om 7 612,87 euro för den ekonomiska skada som han anser sig ha lidit.
- 37 Till stöd för sin talan åberopade PV sju grunder avseende åsidosättande, för det första, av artikel 12a i tjänsteföreskrifterna, för det andra, av artiklarna 21a och 23 i tjänsteföreskrifterna, för det tredje, av artikel 11a i tjänsteföreskrifterna och av artikel 41 i stadgan, för det fjärde, av

omsorgsplikten, för det femte, av principen om invändning om att ett åtagande inte fullgjorts och av legalitetsprincipen, för det sjätte, av principen ne bis in idem och, för det sjunde, av artikel 41 i stadgan.

- 38 Tribunalen ogillade genom den överklagade domen PV:s båda talan.
- 39 Tribunalen avvisade för det första, i punkterna 67–130 i den överklagade domen, PV:s yrkanden att tribunalen skulle fastställa att han hade utsatts för mobbning och yrkandena om ogiltigförklaring av bland annat avsättningsbeslutet av den 26 juli 2016, de disciplinära förfarandena CMS 13/087 och CMS 17/025 samt de beslut som han hade yrkat ogiltigförklaring av i andra hand i mål T-786/16.
- 40 Tribunalen fann för det andra, i punkterna 131 och 132 i samma dom, att det varken fanns anledning att pröva den femte grunden i mål T-786/16 eller den sjätte och sjunde grunden i mål T-224/18, eftersom dessa grunder hade åberopats till stöd för yrkandena om ogiltigförklaring av det första respektive det andra disciplinförfarandet som avvisades.
- 41 För det tredje underkände tribunalen, i punkterna 135–248 i den överklagade domen, de övriga grunderna för talan.
- 42 Tribunalen konstaterade inledningsvis, i punkt 173 i den överklagade domen, att det inte hade styrkts att den PV mobbning som PV hade åberopat verkligen hade ägt rum.
- 43 Tribunalen underkände vidare, i punkterna 177–241 i nämnda dom, de grunder som hade åberopats av PV avseende åsidosättande av artiklarna 11a, 21a, 23, 24, 59 och 60 i tjänsteföreskrifterna samt av legalitetsprincipen, omsorgsplikten och principen om invändning om att ett åtagande inte fullgjorts.
- 44 Tribunalen ogillade för det fjärde, i punkterna 249–255 i samma dom, PV:s skadeståndsyrkanden, med motiveringen att dessa yrkanden i huvudsak grundade sig på påståendet att de beslut som var föremål för talan om ogiltigförklaring var rättsstridiga och att PV inte hade styrkt att dessa beslut var rättsstridiga.

Parternas yrkanden

- 45 PV har yrkat att domstolen ska
- upphäva den överklagade domen,
  - avgöra målet, och
  - förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanser.
- 46 Kommissionen har yrkat att domstolen ska
- ogilla överklagandet, och
  - förplikta PV att ersätta rättegångskostnaderna.

Prövning av överklagandet

- 47 PV har åberopat tio grunder till stöd för sitt överklagande. Den första grunden avser ett åsidosättande av artiklarna 72 och 270 FEUF och artikel 23 i tjänsteföreskrifterna, den andra grunden ett åsidosättande av artikel 4 FEU, artikel 41 i stadgan och artikel 11a i tjänsteföreskrifterna, den tredje grunden ett åsidosättande av principen att svek omintetgör allt (*fraus omnia corrumpit*) och av artikel 59 i stadgan för Europeiska unionens domstol, den fjärde grunden ett åsidosättande av artiklarna 1, 3, 4, 31 och 41 i stadgan samt av artiklarna 1e och 12a i tjänsteföreskrifterna, den femte grunden en felaktig tolkning av artikel 59 i tjänsteföreskrifterna och ett åsidosättande av ett internt kommissionsbeslut, den sjätte grunden ett åsidosättande av principen om invändning om att ett åtagande inte fullgjorts, den sjunde grunden ett åsidosättande av artikel 41 i stadgan och av artikel 25 i tjänsteföreskrifterna, den åttonde grunden en missuppfattning av de faktiska omständigheterna, den nionde grunden ett åsidosättande av artikel 15 i stadgan och den tionde grunden ett åsidosättande av förbudet mot att döma utöver vad som har yrkats av parterna (*ultra petita*).

Den första grunden

Parternas argument

- 48 Genom den första grunden har PV kritiserat tribunalens bedömning, i punkterna 184 och 185 i den överklagade domen, av hans resonemang om åsidosättande av artiklarna 21a och 23 i tjänsteföreskrifterna.
- 49 För det första gjorde tribunalen sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den i punkt 184 i den överklagade domen slog fast att det endast är genom fällande domar som det går att fastställa att mobbning eller falskt intygande föreligger och att ett beslut om bevisupptagning helt saknar relevans vid prövningen av huruvida sådana omständigheter är välgrundade.
- 50 För det andra åsidosatte tribunalen artikel 270 FEUF när den i punkt 185 i nämnda dom slog fast att anställningsförhållandet mellan en tjänsteman och tjänstemannens institution enbart regleras av tjänsteföreskrifterna, trots att andra rättskällor är relevanta, inte minst straffrätten i den medlemsstat där den berörde tjänstemannen arbetar. Varje brott som en anställd gjort sig skyldig till, såsom mobbning, urkundsförfalskning eller korruption, vilket är straffbart enligt den belgiska strafflagen, utgör således även ett åsidosättande av artikel 23 i tjänsteföreskrifterna. De beslut som fattas av den belgiska undersökningsdomaren till följd av PV:s klagomål mot flera tjänstemän gör det möjligt att fastställa att sådana brott har begåtts. Genom att inte beakta den bevisning som ligger till grund för dessa domstolsavgöranden åsidosatte tribunalen även artikel 2 FEU och artikel 67.3 FEUF.
- 51 För det tredje missuppfattade tribunalen de faktiska omständigheterna genom att inte beakta flera avgörande omständigheter. Till att börja med underlät tribunalen att beakta de beslut som en belgisk undersökningsdomare hade antagit för att höra vissa tjänstemän vid kommissionen som var inblandade i antagandet av vissa omtvistade rättsakter, trots att dessa beslut hade antagits med stöd av en processrättslig ordning vilken visar att dessa personer ansågs vara misstänkta för att ha begått de påstådda överträdelserna. Vidare borde tribunalen ha beaktat den omständigheten att en belgisk undersökningsdomare, den 19 september 2018, beslagtogs handlingarna i det disciplinära förfarandet CMS 17/025, som bevisning för överträdelserna.

bestående i urkundsförfalskning. Slutligen borde en felaktig underskrift i beslutet om löneavdrag av den 15 september 2016 ha föranlett tribunalen att tillämpa principen att svek omintetgör allt (*fraus omnia corrumpit*).

- 52 Tribunalen missuppfattade dessutom de faktiska omständigheterna när den i punkt 184 i den överklagade domen konstaterade att kommissionen vid förhandlingen, utan att detta bestritts av PV, hade gjort gällande att de belgiska domstolarna hade förpliktat honom att till kommissionens förtroendeläkare utge ett belopp på 25 000 euro som kompensation. PV har nämligen inte förpliktats att betala ett sådant belopp som kompensation. Däremot fann Tribunal correctionnel de Bruxelles (Brottmålsdomstolen i Bryssel, Belgien) att ett direkt citat från en av kommissionens förtroendeläkare inte kunde tas upp till sakprövning och förpliktade PV att betala ersättning för förfarandet med 440 euro.
- 53 Enligt kommissionen kan överklagandet inte bifallas på denna grund.

Domstolens bedömning

- 54 Vad för det första gäller den felaktiga rättstillämpning som PV har gjort gällande med avseende på tribunalens konstaterande i punkt 184 i den överklagade domen, ska det påpekas att PV har kritiserat tribunalen för att dels ha funnit att endast en fällande dom skulle göra det möjligt att fastställa mobbning eller falskt intygande, dels för att ha funnit att ett beslut om bevisupptagning helt saknar relevans för prövningen av huruvida sådana omständigheter är välgrundade.
- 55 Det ska i detta hänseende inledningsvis påpekas att tribunalen gjorde en riktig bedömning när den, i punkt 184 i denna dom, fann att det inte är möjligt att enbart på grundval av handlingar i vilka det inte slutgiltigt fastställt att faktiska omständigheter vilka utgör falskt intygande eller mobbning föreligger, fastställa dessa faktiska omständigheter.
- 56 Vad därefter gäller PV:s påstående att tribunalen, i punkt 184 i den överklagade domen, ansåg att ett beslut om bevisupptagning helt saknar relevans för fastställandet av mobbning eller falskt intygande, grundar sig detta påståande på en felaktig tolkning av punkt 184.
- 57 Genom att i nämnda punkt 184 konstatera att ingen av de omständigheter som PV har betecknat som mobbning eller som falskt intygande har beskrivits som sådana eller har utgjort föremål för en fällande brottmålsdom av belgisk domstol, fann tribunalen att de beslut som hade antagit inom ramen för det straffrättsliga förfarande som hade åberopats av PV inte i sig gjorde det möjligt att fastställa dessa omständigheter, och således inte var avgörande för denna bedömning, utan att för den sakens skull anse att de saknade relevans.
- 58 Följaktligen kan PV:s resonemang enligt vilket tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning i samma punkt 184 inte godtas.
- 59 Vad för det andra gäller tribunalens tolkning av artikel 270 FEUF i punkt 185 i den överklagade domen, på grundval av vilken tribunalen, med stöd av denna bestämmelse, fastställde att nationell rätt helt saknade relevans vid prövningen av PV:s argument avseende åsidosättandet av artiklarna 21a och 23 i tjänsteföreskrifterna, ska det påpekas att det i artikel 270 FEUF föreskrivs att domstolen är behörig att avgöra alla tvister mellan unionen och dess anställda inom de gränser och på de villkor som fastställs i tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för unionens övriga anställda.

- 60 Av denna bestämmelse följer att endast EU-domstolen är behörig att pröva en tvist mellan en tjänsteman eller en anställd i unionen och den institution som vederbörande tillhör, när tvisten har sitt ursprung i anställningsförhållandet mellan den berörda personen och institutionen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 juli 2021, OH (Immunitet mot rättsliga förfaranden), C-758/19, EU:C:2021:603, punkterna 24 och 34).
- 61 Det framgår däremot inte på något sätt av ordalydelsen i artikel 270 FEUF att anställningsförhållandet mellan en tjänsteman och dennes institution uteslutande regleras av tjänsteföreskrifterna.
- 62 Såsom generaladvokaten påpekade i punkterna 62–71 i sitt förslag till avgörande är andra bestämmelser i unionsrätten, såväl primärrättsliga som sekundärrättsliga, tillämpliga på anställningsförhållandet mellan en tjänsteman och dennes institution.
- 63 För det andra innehåller vissa bestämmelser i tjänsteföreskrifterna hänvisningar till medlemsstaternas nationella rätt.
- 64 Detta gäller särskilt artiklarna 21a och 23 i tjänsteföreskrifterna, vilka PV har åberopat till stöd för sin talan om ogiltigförklaring.
- 65 I artikel 23 första stycket i tjänsteföreskrifterna, som rör tjänstemännens privilegier och immunitet, föreskrivs att de berörda personerna inte är undantagna från att följa gällande lagar och ordningsföreskrifter. Det framgår således av denna bestämmelse att tjänstemännen är skyldiga att iaktta de lagar som har antagits av anställningsmedlemsstaten och som ska iakttas av alla som befinner sig på dess territorium, vilket omfattar straffrätten i denna medlemsstat.
- 66 På samma sätt föreskrivs i artikel 21a.1 i tjänsteföreskrifterna att en tjänsteman inte är skyldig att utföra instruktioner som är uppenbart olagliga eller strider mot gällande säkerhetsnormer. Denna bestämmelse, jämförd med artikel 23 första stycket i tjänsteföreskrifterna, gör det således möjligt för en tjänsteman att vägra att utföra instruktioner som han har mottagit med hänvisning till att utförandet av instruktionerna skulle strida mot straffrättsliga bestämmelser i hans anställningsmedlemsstat.
- 67 Av det ovan anförda följer att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den i punkt 185 i den överklagade domen slog fast att anställningsförhållandet mellan en tjänsteman och dennes institution uteslutande regleras av tjänsteföreskrifterna, och på så sätt, på grundval av artikel 270 FEUF, fastställde att den nationella straffrätten helt saknade relevans.
- 68 Även om en dom från tribunalen innehåller domskäl som strider mot unionsrätten, men domslutet framstår som riktigt enligt andra rättsliga grunder, ska överklagandet emellertid ogillas (dom av den 25 februari 2021, Dalli/kommissionen, C-615/19 P, EU:C:2021:133, punkt 165 och där angiven rättspraxis).
- 69 Det ska i detta hänseende påpekas att artikel 21a i tjänsteföreskrifterna ger en tjänsteman rätt att vägra att utföra instruktioner när de är uppenbart olagliga eller strider mot gällande säkerhetsnormer.
- 70 Av detta följer att nämnda bestämmelse inte kan åberopas till stöd för en talan om ogiltigförklaring av beslut som inte följer på en tjänstemans vägran att följa instruktioner som han har mottagit.

- 71 Det kan i förevarande fall konstateras att inget av de omtvistade besluten i målen T-786/16 och T-224/18 är en följd av att PV vägrat att utföra instruktioner.
- 72 Vad beträffar anmärkningen att artikel 23 i tjänsteföreskrifterna har åsidosatts, kan det konstateras att enbart påståendet att de tjänstemän som deltagit i antagandet av de omtvistade besluten har gjort sig skyldiga till brott och att förundersökningarna har inletts avseende dessa överträdelse, inom ramen för vilka dessa tjänstemän har hörts, inte är tillräckligt för att visa att sådana överträdelse begicks vid antagandet av dessa beslut. Eftersom PV:s resonemang som avses i punkt 185 i den överklagade domen grundar sig på sådana ostrykta påståenden, borde de under alla omständigheter ha underkänts.
- 73 Resonemanget att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning i denna punkt 185 är således verkningslöst och kan inte godtas.
- 74 Vad gäller PV:s påstående att tribunalen åsidosatte artikel 2 FEU och artikel 67.3 FEUF genom att inte beakta den bevisning som ligger till grund för de beslut som meddelats av en belgisk undersökningsdomare och som åberopats av PV, räcker det att påpeka att dessa bestämmelser varken har till syfte eller verkan att fastställa regler för unionsdomstolens bedömning av de faktiska omständigheterna och bevisningen.
- 75 Vad för det tredje gäller PV:s påstående att tribunalen ”missförstod genom underlåtenhet”, ska det påpekas att även om det resonemang som PV har utvecklat inom ramen för den första grunden avser punkterna 184 och 185 i den överklagade domen, har tribunalen inte gjort några konstateranden avseende de faktiska omständigheterna i punkt 185, vilket innebär att PV:s resonemang om en missuppfattning av de faktiska omständigheterna ska förstås så, att det syftar till att bestrida de faktiska omständigheter som konstaterats i punkt 184 i den överklagade domen.
- 76 I nämnda punkt 184 fann tribunalen bland annat att ingen av de omständigheter som PV hade betecknat som mobbning eller som falskt intygande hade beskrivits som sådana eller hade utgjort föremål för en fällande brottmålsdom av belgisk nationell domstol. Tribunalen påpekade även att de klagomål som PV hade ingett till belgiska domstolar hade gett upphov till förundersökningar.
- 77 Domstolen erinrar om att det följer av artikel 256 FEUF och artikel 58 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol att ett överklagande ska vara begränsat till rättsfrågor. Tribunalen är följaktligen ensam behörig att fastställa och bedöma de faktiska omständigheterna och att bedöma bevisningen. Bedömningen av dessa omständigheter och denna bevisning – med förbehåll för det fall de har missuppfattats – utgör således inte en rättsfråga som i sig är underställd domstolens prövning i ett mål om överklagande (dom av den 21 oktober 2021, parlamentet/UZ, C-894/19 P, EU:C:2021:863, punkt 46 och där angiven rättspraxis).
- 78 En sådan missuppfattning föreligger när bedömningen av den befintliga bevisningen framstår som uppenbart felaktig utan att någon ny bevisning har beaktats. Det ska emellertid utifrån handlingarna i målet vara uppenbart att tribunalen missuppfattat bevisningen eller de faktiska omständigheterna, utan att domstolen behöver göra en ny bedömning därav. När en klagande har gjort gällande att tribunalen har missuppfattat bevisningen har vederbörande dessutom en skyldighet att exakt ange vilka omständigheter som tribunalen har missuppfattat och visa de bedömningsfel som klaganden anser har föranlett denna missuppfattning hos tribunalen (dom av den 27 februari 2020, Litauen/kommissionen, C-79/19 P, EU:C:2020:129, punkt 71 och där angiven rättspraxis).

- 79 Mot bakgrund av denna rättspraxis kan tribunalens bedömning av de faktiska omständigheterna i punkt 184 i den överklagade domen endast ifrågasättas om det har visats att det av de handlingar som ingetts till tribunalen uppenbart framgår att denna bedömning är oriktig.
- 80 PV har i detta avseende för det första åberopat flera handlingar som han ingav i första instans och som tribunalen inte beaktade.
- 81 Det är riktigt att tribunalens bedömning av de faktiska omständigheterna i punkt 184 i den överklagade domen grundar sig på den omständigheten att de klagomål som PV hade ingett till belgiska domstolar ledde till att förundersökningar inleddes, med avseende på två domar från brottmålsavdelningen vid Cour d'appel de Bruxelles (Appellationsdomstolen i Bryssel, Belgien) och på en annan dom från en belgisk domstol.
- 82 Genom att enbart räkna upp de handlingar som tribunalen inte har beaktat har PV emellertid inte visat att dessa skulle kunna påverka tribunalens bedömning i punkt 184 i den överklagade domen, enligt vilken ingen av de omständigheter som PV har betecknat som falskt intygande eller mobbning hade beskrivits som sådana eller hade utgjort föremål för en fällande brottmålsdom av belgisk domstol.
- 83 Vad därefter beträffar den påstådda missuppfattningen av kommissionens uttalanden under förhandlingen vid tribunalen, ska det påpekas att även om det antas att tribunalen felaktigt konstaterade att kommissionen vid förhandlingen hade gjort gällande att de belgiska domstolarna hade förpliktat PV att till kommissionens förtroendeläkare betala ett belopp på 25 000 euro som kompensation, trots att PV i själva verket endast hade varit tvungen att betala ett belopp på 440 euro, skulle en sådan felaktighet i alla händelser inte kunna påverka den bedömning av tribunalen som avses i punkt 184 i den överklagade domen, vilken det erinras om i punkt 76 ovan. Detta argument ska således underkännas, eftersom det är verkningslöst.
- 84 Vad slutligen gäller PV:s påstående att tribunalen borde ha prövat huruvida den påstådda felaktiga namnteckningen i beslutet om innehållande av lön av den 15 september 2016 innebar att principen att svek omintetgör allt (*fraus omnia corrumpit*) skulle tillämpas, erinrar domstolen om att domstolens prövning i ett mål om överklagande är begränsad till en prövning av den rättsliga bedömningen av de grunder och argument som har framförts vid tribunalen. En part kan därför inte åberopa grunder eller anföra argument för första gången inför domstolen som den inte framfört inför tribunalen (dom av den 18 mars 2021, Pometon/kommissionen, C-440/19 P, EU:C:2021:214, punkt 51 och där angiven rättspraxis).
- 85 I förevarande fall åberopade PV i första instans principen att svek omintetgör allt (*fraus omnia corrumpit*) enbart till stöd för yrkandet om ogiltigförklaring av det disciplinära förfarandet CMS 17/025. Invändningen om åsidosättande av denna princip kan således inte tas upp till sakprövning såvitt avser övriga omtvistade rättsakter som avses i den första grunden för överklagandet, såsom beslutet om löneavdrag av den 15 september 2016.
- 86 Vad gäller det disciplinära förfarandet CMS 17/025 kan tribunalen, mot bakgrund av att den i punkt 94 i den överklagade domen slog fast att yrkandet om ogiltigförklaring av det disciplinära förfarandet inte kunde tas upp till sakprövning, utan att denna bedömning har ifrågasatts av PV i överklagandet, inte med framgång klandras för att den vid bedömningen av dessa yrkanden inte prövade resonemanget om att principen att svek omintetgör allt (*fraus omnia corrumpit*) hade åsidosatts. PV:s resonemang om att tribunalen underlät att ta ställning till det påstådda åsidosättandet av denna princip kan därför inte godtas, eftersom det är ogrundat.

- 87 Av detta följer att den första grunden delvis ska avvisas och att den i övrigt inte kan leda till bifall av överklagandet.

Den andra grunden

Parternas argument

- 88 Genom sin andra grund har PV för det första gjort gällande att tribunalens konstaterande i punkt 184 i den överklagade domen – att ingen av de omständigheter som PV har betecknat som mobbning eller falskt intygande hade beskrivits som sådana eller hade utgjort föremål för en fällande brottmålsdom av belgisk domstol – är en följd av kommissionens systematiska ”sabotage” av brottmålsutredningen, vilket innebär ett åsidosättande av PV:s rätt till en rättvis rättegång. Denna institution har missbrukat bestämmelserna om funktionell immunitet genom att systematiskt vägra att låta en undersökningsdomare höra tjänstemän, vilket strider mot principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 FEU, trots att det inte är fråga om myndighetsutövning. Dessutom har kommissionen och vissa av dess tjänstemän blandat sig i brottmålsutredningar som genomförts av de belgiska myndigheterna, i strid med artikel 72 FEUF, artikel 23 i tjänsteföreskrifterna och de rättigheter som artikel 41 i stadgan tillerkänner PV, i egenskap av civilrättslig part i dessa straffrättsliga förfaranden.
- 89 För det andra missuppfattade tribunalen handlingarna i målet när den, i punkt 192 i den överklagade domen, avslag invändningen om åsidosättande av artikel 11a i tjänsteföreskrifterna med motiveringen att enbart den omständigheten att PV hade ingett klagomål mot ledamöter vid tillsättningsmyndigheten som hade att fatta beslut om honom inte var tillräckligt för att försätta dessa personer i en intressekonflikt, trots att flera av PV:s klagomål hade gett upphov till brottmålsutredningar. Enligt PV borde denna omständighet ha föranlett tribunalen att konstatera att dessa ledamöter vid tillsättningsmyndigheten befann sig i en intressekonflikt inom ramen för det disciplinära förfarandet CMS 17/025 och vid antagandet av avsättningsbeslutet av den 21 oktober 2019. Tribunalen borde följaktligen ha fastställt att artikel 41 i stadgan, artikel 11a i tjänsteföreskrifterna och artikel 6.5 i bilaga IX till tjänsteföreskrifterna hade åsidosatts.
- 90 Kommissionen har yrkat att överklagandet ska lämnas utan bifall såvitt avser den andra grunden.

Domstolens bedömning

- 91 Vad för det första gäller påståendet att kommissionen systematiskt har missbrukat bestämmelserna om funktionell immunitet och blandat sig i brottmålsutredningar som genomförts i Belgien, ska det påpekas att PV vid tribunalen endast hävdade att det motstånd som en tidigare generalsekreterare vid kommissionen gett uttryck för mot att en person som deltagit i antagandet av vissa omtvistade rättsakter skulle höras, kunde utgöra ett åsidosättande av principen om lojalt samarbete.
- 92 Detta påstående kan således inte tas upp till sakprövning, i enlighet med den praxis från domstolen som det hänvisas till i punkt 84 ovan, i den mån det grundar sig på andra påstådda beslut att inte tillåta förhör och fall av påstådd inblandning i brottmålsutredningar i Belgien.

- 93 Vad gäller resonemanget att principen om lojalt samarbete har åsidosatts till följd av att kommissionens tidigare generalsekreterare motsatte sig förhöret med en person som deltagit i antagandet av vissa omtvistade rättsakter, påpekar domstolen att det i den första meningen i punkt 184 i den överklagade domen endast konstateras att ingen av de omständigheter som PV hade betecknat som mobbning eller som falskt intygande hade beskrivits som sådana eller hade utgjort föremål för en fällande brottmålsdom av belgisk domstol. Eftersom ett sådant konstaterande inte innehåller någon bedömning av huruvida denna invändning är lagenlig, konstaterar domstolen att PV:s resonemang grundar sig på en felaktig tolkning av denna mening i den överklagade domen och därför inte kan godtas av den anledningen att den saknar grund.
- 94 Vad för det andra gäller de fel som tribunalen påstås ha begått i punkt 192 i den överklagade domen, ska det påpekas att PV:s resonemang avseende åsidosättandet av artikel 11a i tjänsteföreskrifterna avser det disciplinära förfarandet CMS 17/025 och avsättningsbeslutet av den 21 oktober 2019.
- 95 Såsom har påpekats i punkt 86 i förevarande dom avvisade tribunalen yrkandet om ogiltigförklaring av detta disciplinförfarande, utan att PV ifrågasatte denna bedömning i sitt överklagande. Avsättningsbeslutet av den 21 oktober 2019 omfattades inte heller av PV:s yrkanden i målen T-786/16 och T-224/18.
- 96 Resonemanget om att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning i punkt 192 i den överklagade domen är således verkningslöst.
- 97 Av detta följer att den andra grunden delvis ska avvisas och att den i övrigt inte kan leda till bifall av överklagandet.

Den tredje grunden

Parternas argument

- 98 PV har genom sin tredje grund gjort gällande att tribunalen har "missuppfattat de faktiska omständigheterna genom underlåtenhet" och åsidosatt den motiveringsskyldighet som följer av artikel 36 i stadgan för Europeiska unionens domstol, genom att inte pröva huruvida principen att svek omintetgör allt (*fraus omnia corrumpit*) skulle tillämpas i det disciplinära förfarandet CMS 17/025, på grund av att det i detta förfarande hade använts ett beslut som innehöll en felaktig underskrift.
- 99 Prövningen av denna princip borde ha föranlett tribunalen att ogiltigförklara den administrativa utredningen, det disciplinära förfarandet CMS 17/025 och flera beslut som avsåg PV:s lön.
- 100 Enligt kommissionen kan överklagandet inte vinna bifall såvitt avser den tredje grunden.

Domstolens bedömning

- 101 Domstolen erinrar om att det följer av domstolens praxis (se punkt 84 ovan) att en part i ett mål om överklagande inte får åberopa grunder eller anföra argument för första gången inför domstolen som den inte framfört inför tribunalen.

- 102 I förevarande fall åberopade PV i första instans principen att svek omintetgör allt (*fraus omnia corrumpit*) endast med avseende på det disciplinära förfarandet CMS 17/025. Den tredje grunden för överklagandet kan således inte tas upp till sakprövning i den del tribunalen kritiserar för att inte ha tillämpat nämnda princip med avseende på beslut som avsåg PV:s lön.
- 103 Vad gäller det disciplinära förfarandet CMS 17/025 förklarade tribunalen, såsom har påpekats i punkt 86 ovan, i punkt 94 i den överklagade domen att yrkandet om ogiltigförklaring av detta förfarande inte kunde tas upp till sakprövning, utan att denna bedömning ifrågasattes genom överklagandet. Tribunalen kan följaktligen inte med framgång klandras för att den inte i sak prövade tillämpningen av principen att svek omintetgör allt (*fraus omnia corrumpit*). PV:s invändning om att tribunalen underlåtit att pröva tillämpningen av principen att svek omintetgör allt (*fraus omnia corrumpit*) kan således inte godtas.
- 104 Av detta följer att den tredje grunden delvis ska avvisas och att den i övrigt inte kan leda till bifall av överklagandet.

Den femte grunden

- 105 Genom den femte grunden, som i huvudsak består av tre delar och som ska prövas i fjärde hand, har PV gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till flera fel när den underkände PV:s resonemang avseende åsidosättande av artikel 59 i tjänsteföreskrifterna och kommissionens användning av ett falskt intygande.

Den femte grundens andra del

– Parternas argument

- 106 Genom den femte grundens andra del, som ska prövas först, har PV gjort gällande att tribunalen missuppfattade de faktiska omständigheterna och gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning i sin bedömning, i punkterna 112–116 i den överklagade domen, av resonemanget enligt vilket kommissionens användning av ett falskt intygande i form av läkarutlåtanden från institutionens förtroendeläkare innebar att de omtvistade rättsakterna inte existerade.
- 107 För det första kunde tribunalen inte på goda grunder konstatera, i punkt 114 i denna dom, att den omständigheten att vissa skrivelser om utebliven inställelse hade rubriken ”läkarutlåtanden” var en följd av ett skrivfel som utgjorde en försumlig handling. PV har hävdats att det med hänsyn till antalet läkarutlåtanden som utfärdats av kommissionens förtroendeläkare inte kan vara fråga om försumlighet. Läkarens ska tvärtom anses ha agerat avsiktligt.
- 108 För det andra gjorde tribunalen sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den i nämnda punkt 114 konstaterade att detta redaktionella fel hade klargjorts och korrigerats vid ett senare tillfälle. PV har gjort gällande att de aktuella läkarutlåtandena inte har korrigerats, vilket innebär att den påstådda rättsstridigheten består. Tribunalen har för övrigt inte preciserat på vilket sätt dessa läkarutlåtanden har korrigerats.
- 109 Denna felaktiga rättstillämpning föranledde tribunalen att i punkterna 115 och 116 i den överklagade domen felaktigt bedöma att de påstådda rättsstridigheterna inte var tillräckligt uppenbara och allvarliga för att de omtvistade rättsakterna skulle förklaras inte existera.

- 110 För det tredje gjorde tribunalen sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den i punkt 114 i denna dom fann att en skrivelse om utebliven inställelse från förtroendeläkaren inte utgör en rättsakt som går någon emot och att en sådan skrivelse inte kan bestridas genom en begäran om inhämtande av ett utlåtande med tillämpning av artikel 59.1 femte stycket i tjänsteföreskrifterna. De två villkor som uppställs i denna bestämmelse, nämligen att det ska föreligga en medicinsk slutsats och att denna slutsats ska vara medicinskt ogrundad, är uppfyllda såväl vad avser utlåtandena som vad avser förtroendeläkarens omtvistade skrivelser. Dessa rättsakter ska således ogiltigförklaras, eftersom förtroendeläkaren utan motivering avlog PV:s begäran om inhämtande av ett utlåtande.
- 111 Kommissionen har hävdats att överklagandet inte kan vinna bifall såvitt avser den femte grundens andra del.

– *Domstolens bedömning*

- 112 Vad gäller den felaktiga rättstillämpning som tribunalen påstås ha gjort sig skyldig till i punkt 114 i den överklagade domen, ska det erinras om att det följer av domstolens fasta praxis att alla bestämmelser – oavsett form – som antas av institutionerna och som är avsedda att ha bindande rättsverkningar anses utgöra ”rättsakter mot vilka talan kan väckas” i den mening som avses i artikel 263 FEUF (dom av den 6 oktober 2021, Tognoli m.fl./parlamentet, C-431/20 P, EU:C:2021:807, punkt 33 och där angiven rättspraxis).
- 113 Domstolen har även preciserat att mellankommande rättsakter som syftar till att förbereda det slutliga beslutet, inom ramen för ett förfarande som omfattar flera faser, i princip inte utgör rättsakter som kan bli föremål för en talan om ogiltigförklaring (dom av den 6 oktober 2021, Tognoli m.fl./parlamentet, C-431/20 P, EU:C:2021:807, punkt 35 och där angiven rättspraxis).
- 114 I förevarande fall utgör skrivelserna om utebliven inställelse från förtroendeläkaren, såsom tribunalen påpekade i punkt 114 i den överklagade domen, mellanliggande rättsakter som saknar självständiga rättsverkningar och som, vid behov, kan bestridas inom ramen för en talan som väckts mot beslut som antagits med stöd av dessa rättsakter.
- 115 Härav följer att PV:s påstående att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den i punkt 114 slog fast att en skrivelse om utebliven inställelse inte utgör en rättsakt som går någon emot inte kan godtas.
- 116 Eftersom det framgår av det ovan anförda att skrivelserna om utebliven inställelse inte utgör rättsakter mot vilka talan kan väckas i den mening som avses i artikel 263 FEUF, kan PV:s argument att artikel 59.1 femte stycket i tjänsteföreskrifterna har åsidosatts inte godtas, då det under alla omständigheter är verkningslöst.
- 117 Samma sak gäller de andra fall av felaktig rättstillämpning som PV har gjort gällande inom ramen för den femte grundens andra del.
- 118 Även om det antas att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning i punkt 114 i den överklagade domen när den fann att det redaktionella fel som förekom i vissa skrivelser om utebliven inställelse hade klargjorts och korrigerats, ska det noteras att dessa skrivelser om utebliven inställelse inte i sig utgör rättsakter mot vilka talan kan väckas i den mening som avses i artikel 263 FEUF samt att ett sådant fel, vad gäller de omtvistade rättsakter som antagits i

förbindelse med nämnda skrivelser om utebliven inställelse, inte i sig kan påverka tribunalens konstaterande, i artikel 115 i denna dom, enligt vilket beviskraven inte var uppfyllda och felet inte var tillräckligt allvarligt för att dessa rättsakter skulle förklaras inte existera.

119 Överklagandet kan således inte vinna bifall på den femte grundens andra del.

Den femte grundens tredje del

– Parternas argument

120 I den tredje delen av den femte grunden har PV bestritt punkterna 112 och 113 i den överklagade domen, i vilka tribunalen konstaterade att det saknades en förteckning över de administrativa beslut som PV hade betecknat som falska intyganden. PV har för det första uppgett att han hade lämnat in en förteckning till tribunalen över de beslut som han hade yrkat skulle ogiltigförklaras. För det andra ska enligt PV varje administrativt avslagsbeslut eller beslut som går honom emot som grundar sig på ett konstaterande av otillåten frånvaro, anses utgöra ett falskt intygande, eftersom all PV:s frånvaro har styrkts med intyg om arbetsförmåga.

121 Enligt kommissionen kan överklagandet inte bifallas på den tredje delen av den femte grunden.

– Domstolens bedömning

122 För det första kan PV:s argument att tribunalen, i punkterna 112 och 113 i den överklagade domen, felaktigt klandrade honom för att inte ha tillhandahållit en förteckning över de handlingar som han betraktade som falska intyganden inte godtas, eftersom detta argument grundar sig på en felaktig tolkning av dessa punkter.

123 Tribunalen fann nämligen, i punkt 112 i den överklagade domen, att det ankom på PV att för varje omtvistad rättsakt visa hur kommissionens påstådda användning av falska intyganden hade medfört ett fel i rättsakten som är så uppenbart allvarligt att det inte kan tolereras av unionens rättsordning. Tribunalen konstaterade därefter, i punkt 113 i den överklagade domen, att PV hade nöjt sig med att framföra allmänna påståenden i detta avseende, vilket föranledde tribunalen att i punkt 115 i nämnda dom slå fast att beviskraven inte var uppfyllda och att felet inte var tillräckligt allvarligt för att dessa rättsakter skulle förklaras inte existera.

124 Tribunalen fann således att det inte framgick av PV:s resonemang att beviskraven var uppfyllda och att felet var tillräckligt allvarligt, utan att stödja sig på att PV inte hade ingett någon förteckning över de handlingar som PV betecknade som falska intyganden.

125 För det andra kan PV:s resonemang avseende innehållet i intygen om arbetsförmåga, i enlighet med den rättspraxis som det hänvisas till i punkt 77 i förevarande dom, inte tas upp till sakprövning, eftersom det avser tribunalens bedömning av de faktiska omständigheterna, utan att PV har gjort gällande att tribunalen har missuppfattat dessa omständigheter.

126 Härav följer att den femte grundens tredje del delvis inte kan leda till bifall för överklagandet och delvis inte kan tas upp till sakprövning.

Den femte grundens första del

– Parternas argument

- 127 Genom den femte grundens första del, som ska prövas i tredje hand, har PV för det första gjort gällande att tribunalen i punkt 226 i den överklagade domen missuppfattade de faktiska omständigheterna.
- 128 Till att börja med konstaterade tribunalen att PV:s uteblivna inställelse till hälsokontroll inte var medicinskt motiverad, trots att PV:s frånvaro hade styrkts av intyg från hans behandlande läkare som föreskrev att all kontakt med arbetsmiljön skulle undvikas, vilket inbegrep kommissionens läkarmottagning. Dessutom hade denna institution, enligt PV, kunnat genomföra en hälsokontroll i hemmet, vilket den inte gjorde.
- 129 Vidare missuppfattade tribunalen de faktiska omständigheterna när den inte beaktade att åtta kallelser till hälsokontroll hade skickats för sent och mottagits av PV efter datumet för den aktuella hälsokontrollen. Härav följer att bedömningen i punkt 220 i den överklagade domen, enligt vilken PV inte hörsammande flera kallelser till hälsokontroll, är felaktig med avseende på dessa åtta kallelser.
- 130 För det andra är läkarutlåtandena av den 27 juni och den 10 oktober 2014, enligt vilka PV kunde återuppta arbetet, troligen en följd av instruktioner från GD Tolkning och utgör således ett aktivt deltagande i den mobbning som PV utsätts för samt ett åsidosättande av etiska regler och av försiktighetsprincipen.
- 131 Enligt PV underlät tribunalen dessutom att undersöka de felaktigheter som förekom i de läkarutlåtanden som hade utfärdats av kommissionens förtroendeläkare. Dessa läkarutlåtanden utgör nämligen falska intyganden. Till att börja med bekräftade de att PV:s frånvaro var omotiverad, trots att han hade ingett intyg om arbetsförmåga vilka hade utfärdats av hans behandlande läkare. Vidare grundade de sig inte på någon läkarundersökning. Avsaknaden av läkarundersökning innebär för övrigt att konstaterandet av otillåten frånvaro fram till en framtida tidpunkt saknar all betydelse, eftersom ett sådant konstaterande inte grundar sig på en bedömning av arbetsförmågan.
- 132 För det tredje missuppfattade tribunalen de faktiska omständigheterna genom att inte fastställa att det saknades en förteckning över oberoende läkare, vilken borde ha upprättats i enlighet med artikel 59.6 i tjänsteföreskrifterna.
- 133 Kommissionen anser att överklagandet inte kan vinna bifall på den första delen av den femte grunden.

– Domstolens bedömning

- 134 Eftersom PV har gjort gällande att tribunalen missuppfattade bevisningen genom att göra en felaktig tolkning av utlåtanden som hade utfärdats av hans behandlande läkare, ska det för det första påpekas att även om en missuppfattning av bevisningen kan bestå i en tolkning av en handling som strider mot dess innehåll, räcker det inte, för att styrka en sådan missuppfattning, att visa att denna handling kunde tolkas på ett annat sätt än det som tribunalen gjorde. Det är härvid nödvändigt att fastställa att tribunalen på ett uppenbart sätt har överskridit ramarna för

en skälig bedömning av denna handling, bland annat genom att tolka den på ett sätt som strider mot dess lydelse (dom av den 25 februari 2021, Dalli/kommissionen, C-615/19 P, EU:C:2021:133, punkt 139 och där angiven rättspraxis).

- 135 Även om det inte är uteslutet att de läkarutlåtanden som ingetts av PV, vilka, såsom tribunalen angett i punkt 219 i den överklagade domen, föreskrev att PV skulle undvika ”all kontakt med arbetsmiljön ... i syfte att undvika en andra burnout”, kan tolkas så, att den behandlande läkaren ansåg att PV inte skulle underkasta sig den hälsokontroll som anordnades av kommissionen, har tribunalen likväl inte på ett uppenbart sätt överskridit ramarna för en skälig bedömning av dessa handlingar genom att i nämnda punkt 219, fastställa att läkarmottagningen inte är en del av PV:s arbetsmiljö och att dessa läkarutlåtanden följaktligen inte gav PV rätt att inte inställa sig till hälsokontroller som anordnats av kommissionen.
- 136 Resonemanget om att dessa handlingar missuppfattats kan således inte godtas.
- 137 Vad för det andra gäller de anmärkningar genom vilka PV dels har kritiserat kommissionen för att inte ha organiserat en hälsokontroll i PV:s hem, för att ha sänt vissa kallelser till hälsokontroll för sent och för att ha instruerat kommissionens förtroendeläkare vad avser avfattandet av vissa läkarutlåtanden, dels har gjort gällande att det saknades en förteckning över oberoende läkare, kan dessa anmärkningar inte tas upp till sakprövning, i enlighet med den rättspraxis från domstolen som det erinras om i punkt 84 ovan, eftersom PV inte åberopade dessa omständigheter vid tribunalen.
- 138 För det tredje ska invändningarna mot skrivelserna om utebliven inställelse underkännas, eftersom de under alla omständigheter är verkningslösa. Detta följer av att anmärkningen mot punkt 114 i den överklagade domen, enligt vilken en skrivelse om utebliven inställelse från förtroendeläkaren inte utgör en rättsakt som går någon emot, har underkänts i punkt 115 ovan.
- 139 Den femte grundens andra del ska således delvis avvisas och kan i övrigt inte leda till bifall för överklagandet.
- 140 Av detta följer att överklagandet inte kan vinna bifall såvitt avser någon del av den femte grunden.

Den sjätte grunden

Parternas argument

- 141 Genom den sjätte grunden har PV för det första gjort gällande att tribunalen missuppfattade handlingarna i målet när den, i punkt 237 i den överklagade domen, konstaterade att regeln om överensstämmelse mellan det administrativa klagomålet och den efterföljande talan inte hade iakttagits vad gäller grunden om åsidosättande av den belgiska principen om invändning om att ett åtagande inte fullgjorts, trots att denna grund hade åberopats i klagomål R/413/17.
- 142 För det andra gjorde tribunalen sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den, i punkt 239 i den överklagade domen, slog fast att den belgiska principen om invändning om att ett åtagande inte fullgjorts inte är tillämplig i förevarande fall. PV har hävdats att denna princip är allmänt tillämplig i ömsesidigt förpliktande förhållanden.

- 143 För det tredje underkände tribunalen, i punkt 241 i den överklagade domen, det resonemang till stöd för vilket PV åberopade nämnda princip, genom att "förvränga" händelseförloppet. Tribunalen konstaterade nämligen i punkt 240 i samma dom att PV hade motiverat sitt beslut att inte återvända till GD Tolkning med hänvisning till ett beslut som hade antagits efter det att han vägrade återvända, trots att den händelse som PV åberopat i detta avseende inträffade innan han vägrade återvända.
- 144 Kommissionen är av den uppfattningen att den sjätte grunden inte kan godtas.

Domstolens bedömning

- 145 Vad för det första gäller den felaktiga rättstillämpning som tribunalen påstås ha gjort sig skyldig till i punkt 239 i den överklagade domen, konstaterar domstolen att tribunalen gjorde en riktig bedömning när den, i nämnda punkt 239, konstaterade att den belgiska rättsprincipen om invändning om att ett åtagande inte fullgjorts inte är tillämplig på förhållandet mellan en tjänsteman och dennes institution.
- 146 Anställningsförhållandet mellan en tjänsteman och dennes institution regleras nämligen av tjänsteföreskrifterna. Det regleras följaktligen av unionsrätten. Den belgiska principen om invändning om att ett åtagande inte fullgjorts är emellertid en princip i belgisk civilrätt som enligt PV är tillämplig på avtalsförhållanden. Under dessa omständigheter kan det, i avsaknad av en uttrycklig hänvisning i de tillämpliga unionsrättsliga bestämmelserna, inte anses att en sådan princip är tillämplig på anställningsförhållandet mellan en tjänsteman och dennes institution.
- 147 Klaganden kan således inte vinna framgång med detta argument.
- 148 Även om det antas att tribunalen missuppfattade handlingarna i målet när den konstaterade att den grund som avsåg åsidosättande av den belgiska principen om invändning om att ett åtagande inte fullgjorts inte hade åberopats av PV i klagomål R/413/17 och att tribunalen "förvrängde" händelseförloppet, saknar sådana fel betydelse för underkännandet, i punkt 241 i den överklagade domen, av den grund som avser åsidosättande av nämnda princip.
- 149 Följaktligen är PV:s resonemang om missuppfattning av handlingarna i målet och händelseförloppet under alla omständigheter verkningslöst.
- 150 Överklagandet kan följaktligen inte vinna bifall på den sjätte grunden.

Den sjunde grunden

Parternas argument

- 151 Genom sin sjunde grund har PV gjort gällande att tribunalen missuppfattade PMO:s skrivelse med förhandsinformation av den 21 september 2016 genom att, i punkt 20 i den överklagade domen, konstatera att skuldbeloppet i denna skrivelse uppgick till 42 704,74 euro, trots att det framgår av en tabell som bifogats ansökan i första instans i mål T-786/16 att skuldbeloppet var 58 837,20 euro.

- 152 Tribunalen missuppfattade de faktiska omständigheterna genom att inte beakta att denna tabell, vilken innehöll skulder som inte existerade, var bedräglig. PV har i detta avseende gjort gällande att PMO åsidosatte sin motiveringskyldighet enligt artikel 41 i stadgan och artikel 25 i tjänsteföreskrifterna genom att inte tillhandahålla någon bevisning till stöd för de löneavdrag som gjordes för att reglera dessa skulder. Dessutom innehåller beslutet om löneavdrag av den 15 september 2016 en felaktig underskrift, vilket borde ha föranlett tribunalen att tillämpa principen om att svek omintetgör allt (*fraus omnia corrumpit*). Denna missuppfattning ledde till att tribunalen, i punkterna 165 och 206 i den överklagade domen, gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att skulderna hade fastställts på ett korrekt sätt, trots att den totala skulden på 58 837,20 euro grundades på oegentligheter.
- 153 PV har även gjort gällande att hans rätt till försvar har åsidosatts, eftersom det var omöjligt för honom att bestrida dessa skulder på grund av PMO:s åsidosättande av motiveringskyldigheten.
- 154 Kommissionen har gjort gällande att överklagandet inte kan vinna bifall på den sjunde grunden.

Domstolens bedömning

- 155 Vad för det första gäller den påstådda missuppfattningen av PMO:s skrivelse med förhandsinformation av den 21 september 2016, ska det erinras om att det följer av den rättspraxis som angetts ovan i punkt 134 att även om en missuppfattning av bevisningen kan bestå i en tolkning av en handling som strider mot dess innehåll, räcker det inte, för att styrka en sådan missuppfattning, att visa att denna handling kunde tolkas på ett annat sätt än den som tribunalen gjorde. Det är härvid nödvändigt att fastställa att tribunalen uppenbart har överskridit ramarna för en skälig bedömning av denna handling, bland annat genom att tolka den på ett sätt som strider mot dess lydelse.
- 156 I förevarande fall nämns en skuld på 42 704,74 euro i PMO:s skrivelse med förhandsinformation av den 21 september 2016, vilken bifogades ansökan i första instans i mål T-786/16 och vilken tribunalen hänvisade till i punkt 20 i den överklagade domen. Samma belopp finns dessutom upptaget i den tabell som bifogats nämnda skrivelse, vilken också har bifogats ansökan i första instans, närmare bestämt i kolumnen med rubriken ”Det utestående beloppet”.
- 157 Tribunalens konstaterande i punkt 20 i den överklagade domen, att skuldbeloppet i samma skrivelse uppgick till 42 704,74 euro, framstår således inte som uppenbart oriktigt med hänsyn till den tabell som PV har ingett.
- 158 PV:s argument avseende en missuppfattning av denna tabell kan således inte godtas.
- 159 För det andra kan argumenten att tabellen var bedräglig och att PV:s rätt till försvar åsidosatts inte tas upp till sakprövning, i enlighet med den rättspraxis från domstolen som det erinrats om i punkt 84 ovan, eftersom de inte åberopades vid tribunalen.
- 160 PV:s uppfattning att tribunalen borde ha tillämpat principen om att svek omintetgör allt (*fraus omnia corrumpit*) på grund av den påstått felaktiga namnteckningen i beslutet om innehållande av lön av den 15 september 2016 kan, av de skäl som angetts i punkterna 84–86 ovan, inte godtas såvitt avser det disciplinära förfarandet CMS 17/025 och ska avvisas såvitt avser övriga omtvistade rättsakter som avses inom ramen för den sjunde grunden för överklagandet.

- 161 PV:s resonemang om att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning i punkterna 165 och 206 i den överklagade domen till följd av den missuppfattning av faktiska omständigheter som PV har gjort gällande inom ramen för den sjunde grunden kan således inte godtas.
- 162 Av detta följer att den sjunde grunden delvis ska avvisas och att den i övrigt inte kan leda till bifall av överklagandet.

Den fjärde grunden

Parternas argument

- 163 Genom den fjärde grunden, som ska prövas i sjunde hand, har PV till att börja med gjort gällande att tribunalen i punkterna 6, 20, 8, 17, 54, 147, 162, 163, 164, 166, 173, 205, 206, 242 och 246 i den överklagade domen missuppfattade och "förvrängde" flera omständigheter, på grundval av vilka tribunalen felaktigt fann att mobbningen inte hade styrkts.
- 164 För det första har PV kritiserat tribunalen för att inte ha nämnt den mobbning som han utsattes för inom GD Budget mellan juli 2010 och december 2011, vilken har styrkts genom hans psykiaters expertutlåtanden.
- 165 För det andra borde tribunalen ha beaktat den omständigheten att GD Personal och säkerhet godkände och rekommenderade de åtgärder för omplacering som hade föreslagits av en förtroendeperson som PV hade anlitat under sin tjänstperiod vid GD Tolkning och att GD Tolkning vägrade att vidta dessa åtgärder.
- 166 För det tredje missuppfattade tribunalen de faktiska omständigheterna när den, i punkt 242 i den överklagade domen, fann att de omständigheter avseende den mobbning som PV hade utsatts för, såsom de har åberopats av PV i sina inlagor, inte hade bekräftats av vittnen, trots att PV hade lagt fram vittnesmål från två före detta kolleger som bekräftade dessa omständigheter.
- 167 För det fjärde "förvrängde" tribunalen PV:s påståenden genom att, bland annat i punkterna 6, 17, 20 och 54 i den överklagade domen, använda orden "påstås" eller "påstått" i samband med PV:s påståenden, varigenom den lät förstå att dessa påståenden var felaktiga eller hade gjorts gällande i ond tro.
- 168 Samma sak gäller för bedömningen i punkt 166 i nämnda dom, enligt vilken det inte hade fastställts att mobbning hade ägt rum inom GD Tolkning.
- 169 För det femte "förvrängde" tribunalen räckvidden av de läkarutlåtanden som PV lagt fram genom att, i punkt 164 i samma dom, slå fast att dessa läkarutlåtanden inte gör det möjligt att fastställa att PV:s besvär beror på mobbning.
- 170 Detsamma gäller beträffande konstaterandet i punkt 205 i den överklagade domen att PV inte hade lagt fram några bevis för den påstådda mobbningen inom GD Tolkning.

- 171 För det sjätte bortsåg tribunalen medvetet från andra bevis för den mobbning som PV utsattes för vid GD Tolkning, bland annat erkännanden av en av de berörda personerna och beslutet av en belgisk undersökningsdomare att betrakta denna person som misstänkt, vilket ledde till att tribunalen, i punkt 173 i domen, felaktigt fann att de av PV åberopade handlingarna vilka utgjorde mobbning inte var styrkta.
- 172 Punkt 163 i nämnda dom, i vilken tribunalen fann att läkarutlåtandena från PV:s behandlande läkare inte i sig kunde styrka att mobbning förekommit, och punkt 206 i samma dom, i vilken tribunalen slog fast att PV inte hade anfört någon omständighet som gjorde det möjligt att sluta sig till att han utsatts för någon form av mobbning vid GD Tolkning eller att den omotiverade frånvaro som ledde till antagandet av de angripna besluten var en följd av en sådan mobbning, är också felaktiga.
- 173 För det sjunde borde tribunalen, i punkterna 8 och 162 i den överklagade domen, ha beaktat den omständigheten att beslutet att avslå PV:s klagomål mot beslutet att inte vidta åtgärderna för omplacering grundade sig på en uppsåtlig förtigande av GD Tolkning, eftersom GD Tolkning beslutade att inte tillämpa dessa åtgärder för omplacering innan den upprättade den interna utredningsrapporten i vilken det slogs fast att mobbning inte förekommit.
- 174 Tribunalen gjorde dessutom en uppenbart oriktig bedömning när den, i punkt 162 i den överklagade domen, slog fast att beslutet att avslå PV:s begäran av den 23 december 2014 om att unionen skulle bistå honom hade vunnit laga kraft. Mobbning utgör nämligen ett olämpligt uppträdande som är varaktigt och upphör således inte nödvändigtvis den dag då ett beslut fattas om avslag på en ansökan om bistånd.
- 175 För det åttonde missuppfattade tribunalen de faktiska omständigheterna när den, i punkt 147 i nämnda dom, konstaterade att PV inte hade anfört någon omständighet som gjorde det möjligt att dra slutsatsen att tillsättningsmyndigheten hade krävt bevis för att de påstådda mobbarna hade en otillbörlig avsikt, trots att denna omständighet bekräftades i en skrivelse som PV mottog den 12 december 2019.
- 176 Tribunalen har dessutom förvrängt verkligheten genom att, i punkt 246 i den överklagade domen, bedöma att vissa beteenden, även om de kan framstå som olämpliga, inte är tillräckliga för att klassificeras som mobbning.
- 177 Vidare gjorde tribunalen sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den, mot bakgrund av de uppgifter som PV lade fram för att styrka mobbningen, inte slog fast att avslaget på ansökningarna om omplacering och de omtvistade ansökningarna om bistånd utgjorde ett åsidosättande av artiklarna 1, 3, 4 och 31 i stadgan samt av artiklarna 1e och 12a i tjänsteföreskrifterna.
- 178 Slutligen borde tribunalen ha ogiltigförklarat avslagen på PV:s ansökan om bistånd, på grund av att hans rätt att bli hörd enligt artikel 41.2 a i stadgan hade åsidosatts. Om PV hade hörts skulle han nämligen ha kunnat redogöra för resultaten av de straffrättsliga utredningarna avseende den mobbning som han hade utsatts för vid GD Tolkning, vilket hade kunnat föranleda tillsättningsmyndigheten att vidta åtgärder för omplacering.
- 179 Kommissionen anser att överklagandet inte kan vinna bifall på den fjärde grunden.

Domstolens bedömning

- 180 Tribunalen ska först pröva de missuppfattningar och de "förvrängningar" som PV har gjort gällande inom ramen för den fjärde grunden.
- 181 Vad för det första gäller PV:s resonemang om att tribunalen i den överklagade domen underlät att nämna den mobbning som PV anser sig ha utsatts för inom GD Budget, ska det påpekas att tribunalen, i punkt 150 i den överklagade domen, konstaterade att PV hade gjort gällande att han sedan den 1 september 2008 hade varit föremål för fortlöpande mobbning och att han hade under olika perioder hade utsatts för mobbning vid tre olika generaldirektorat, vilket inkluderar, såsom framgår av punkterna 3 och 4 ovan, GD Budget, vid vilket PV tjänstgjorde mellan den 1 oktober 2009 och den 31 mars 2013.
- 182 För det andra framgår det av punkt 155 i nämnda dom, vilken inte har kritiserats i överklagandet, att PV:s påstående att hans överordnade har utsatt honom för mobbning inte räcker för att visa att varje rättsakt som antas av dessa personer är rättsstridig och att det, för att fastställa denna rättsstridighet, var nödvändigt att PV visade vilken inverkan de ageranden som påstås utgöra mobbning hade haft på innehållet i vart och ett av de omtvistade besluten.
- 183 Ingen av de omtvistade rättsakter som avses i punkterna 129 och 130 i den överklagade domen antogs emellertid under den period då PV tjänstgjorde vid GD Budget.
- 184 Tribunalen ansåg således, underförstått men med nödvändighet, att PV inte hade visat vilken inverkan den påstådda mobbningen inom GD Budget hade på prövningen av den talan om ogiltigförklaring som väckts av honom. Tribunalen kan således inte klandras för att den inte fann att mobbning förekommit inom detta generaldirektorat.
- 185 Vad för det andra gäller det ställningstagande som GD Personal och säkerhet tog i fråga om de åtgärder för omplacering som hade föreslagits av en förtroendeperson som PV hade anlitat under sin tjänstperiod vid GD Tolkning, erinrar domstolen om att när en klagande har gjort gällande att tribunalen har missuppfattat de faktiska omständigheterna eller bevisningen ska han, i enlighet med den rättspraxis från domstolen som det hänvisas till i punkt 78 ovan, exakt ange vilka omständigheter som tribunalen har missuppfattat och visa de bedömningsfel som klaganden anser har föranlett denna missuppfattning hos tribunalen.
- 186 Det ska emellertid påpekas att PV, inom ramen för sitt resonemang, inte har angett något konstaterande från tribunalens sida i den överklagade domen som utgör en missuppfattning av de faktiska omständigheterna eller bevisningen på grundval av den handling som åberopats, varför detta resonemang inte kan tas upp till sakprövning.
- 187 Vad för det tredje gäller den påstådda mobbningen inom GD Tolkning har PV åberopat flera handlingar som ingetts i första instans.
- 188 Genom att åberopa dessa handlingar, vilka tribunalen inte beaktade i den överklagade domen, har PV emellertid inte försökt visa att tribunalen har missuppfattat något eller gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning i punkt 173 i den överklagade domen, utan har anmodat domstolen att göra en ny bedömning av denna bevisning, vilken inte omfattas av domstolens behörighet.

- 189 För det fjärde har PV, till stöd för sitt påstående att tribunalen missuppfattade de faktiska omständigheterna genom att, i punkt 147 i den överklagade domen, underkänna påståendet att tillsättningsmyndigheten krävde bevis för att de påstådda mobbarna hade en otillbörlig avsikt, åberopat en skrivelse som han uppger sig ha mottagit den 12 december 2019. Eftersom denna skrivelse emellertid inte ingavs till tribunalen kan denna anmärkning inte godtas.
- 190 För det femte kan domstolen inte godta resonemanget om att tribunalen missuppfattade de faktiska omständigheterna i punkt 242 i den överklagade domen, eftersom det under alla omständigheter är verkningslöst.
- 191 Det följer av domstolens fasta praxis att anmärkningar som riktar sig mot domskäl i en av tribunalens domar vilka angetts för fullständighetens skull inte kan leda till att domen upphävs och att sådana anmärkningar således saknar verkan (dom av den 2 oktober 2019, *Crédit mutuel Arkéa/ECB*, C-152/18 P och C-153/18 P, EU:C:2019:810, punkt 68 och där angiven rättspraxis).
- 192 Eftersom tribunalen, i punkterna 135–241 i den överklagade domen, underkände samtliga grunder som PV åberopat till stöd för sin talan om ogiltigförklaring, kan uttalandena i punkt 242 i den överklagade domen inte vederlägga detta underkännande. Dessa uttalanden måste därför anses vara överflödiga domskäl.
- 193 Vad för det sjätte gäller PV:s argument avseende tribunalens användning av orden ”påstås” och ”påstått” i samband med dess uttalanden, konstaterar domstolen att detta argument grundar sig på en felaktig tolkning av nämnda dom, eftersom användningen av dessa ord endast syftar till att precisera att de delar som dessa ord hänför sig till utgör påståenden, utan att det görs någon bedömning av huruvida de är välgrundade eller om upphovsmannen var i god tro. Det saknas således fog för detta argument.
- 194 Vad gäller PV:s argument avseende GD Tolknings påstådda uppsåtliga förtigande och åsidosättandet av PV:s rätt att bli hörd, åberopades dessa argument inte i första instans och de ska därför avvisas i enlighet med den praxis från domstolen som det erinrats om i punkt 84 ovan.
- 195 Vad för det sjunde gäller påståendet om missuppfattningar i punkterna 163, 164, 166, 205, 206 och 246 i den överklagade domen räcker det att konstatera att PV inte har visat att tribunalens bedömning i dessa punkter av de faktiska omständigheterna eller bevisningen är uppenbart felaktig.
- 196 Vad för det åttonde gäller argumentet att tribunalen gjorde en uppenbart oriktig bedömning i punkt 162 i den överklagade domen, ska det påpekas att de skäl som anges i punkterna 163–165 i den överklagade domen, vilka, såsom har påpekats i punkterna 161 och 195 i förevarande dom, inte med framgång har bestritts av PV inom ramen för överklagandet, är tillräckliga för att motivera bedömningen i punkt 173 i den överklagade domen, enligt vilken PV inte har styrkt den påstådda mobbningen vid enheten inom DG Tolkning.
- 197 Av detta följer att det skäl som anges i punkt 162 i den domen, vilket stöder denna bedömning, är överflödigt i förhållande till punkterna 163–165 i nämnda dom.
- 198 Följaktligen är PV:s resonemang avseende punkt 162 i samma dom verkningslöst, i enlighet med den rättspraxis som det hänvisas till i punkt 191 ovan.

- 199 För det andra ska det erinras om att det följer av artikel 256 FEUF, artikel 58 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol samt artikel 168.1 d och artikel 169 i domstolens rättegångsregler att det i ett överklagande klart ska anges, på vilka punkter den överklagade domen ifrågasätts samt de rättsliga grunder som särskilt åberopas till stöd för yrkandet om upphävande, vid äventyr av att överklagandet eller grunden annars ska avvisas (dom av den 29 september 2022, ABLV Bank/CRU, C-202/21 P, EU:C:2022:734, punkt 34 och där angiven rättspraxis).
- 200 En grund som bygger på en argumentation som inte är så klar och precis att domstolen kan företa sin lagenlighetsprövning uppfyller således inte dessa krav och ska avvisas, bland annat eftersom de väsentliga omständigheter som grunden bygger på inte framgår på ett tillräckligt konsekvent och begripligt sätt av ordalydelsen i överklagandet, som i detta hänseende har formulerats på ett oklart och tvetydigt sätt (dom av den 3 mars 2022, WV/SEAE, C-162/20 P, EU:C:2022:153, punkt 45 och där angiven rättspraxis).
- 201 I förevarande fall konstaterar domstolen att PV:s resonemang att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den inte fann att besluten att avslå ansökningarna om omplacering och de omtvistade ansökningarna om bistånd utgjorde åsidosättanden av artiklarna 1, 3, 4 och 31 i stadgan samt av artiklarna 1e och 12a i tjänsteföreskrifterna inte innehåller några precisa uppgifter om vilka punkter i den överklagade domen som eventuellt är behäftade med en sådan felaktig rättstillämpning. PV har inte heller angett de rättsliga argument som särskilt stöder detta resonemang, vilket följaktligen inte kan tas upp till sakprövning.
- 202 Av detta följer att den fjärde grunden delvis ska avvisas och att den i övrigt inte kan leda till bifall av överklagandet.

Den åttonde grunden

Parternas argument

- 203 Genom den åttonde grunden har PV för det första gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den i punkt 81 i den överklagade domen grundade sig på den kvittning som tillsättningsmyndigheten hade gjort av PV:s respektive kommissionens skulder. Enligt PV innebar återkallandet av avsättningsbeslutet av den 26 juli 2016 att samtliga följer av detta beslut undanröjdes med retroaktiv verkan, bland annat konstaterandena om omotiverad frånvaro. Av detta följer att skulderna och avdragen från lönen inte längre hade någon rättslig grund efter återkallelsen, vilket innebär att kvittning inte hade kunnat ske.
- 204 För det andra gjorde tribunalen sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den, i punkt 82 i den överklagade domen, fann att talan om ogiltigförklaring av avsättningsbeslutet av den 26 juli 2016 saknade föremål, eftersom nämnda återkallelsebeslut hade återkallats och dess ekonomiska verkningar hade neutraliserats innan talan väcktes i mål T-786/16.
- 205 Tillsättningsmyndigheten har nämligen inte kompenserat de ekonomiska följderna av nämnda beslut, eftersom detta skulle ha krävt att PV erhöi materiell och ideell ersättning.
- 206 Kommissionen anser att överklagandet inte kan vinna bifall på den åttonde grunden.

Domstolens bedömning

- 207 Vad för det första gäller den felaktiga rättstillämpning som tribunalen påstås ha gjort sig skyldig till i punkt 81 i den överklagade domen, ska det påpekas att den otillåtna karaktären hos den frånvaro som lades PV till last inte utgjorde en av verkningarna av avsättningsbeslutet av den 26 juli 2016. I motsats till vad PV har gjort gällande kan återkallandet av detta beslut således inte motivera denna frånvaro. Av detta följer att argumentet att tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning i denna punkt 81 inte kan godtas.
- 208 Vad för det andra gäller PV:s resonemang avseende den felaktiga rättstillämpning som tribunalen påstås ha gjort sig skyldig till i punkt 82 i den överklagade domen, ska det påpekas att tribunalen i samma punkt fann att avsättningsbeslutet av den 26 juli 2016 hade återkallats och att PV inte längre hade något berättigat intresse av att få detta beslut prövat. Även om det antas att tribunalen i punkt 82 felaktigt ansåg att de ekonomiska verkningarna av nämnda avsättningsbeslut hade neutraliserats innan talan väcktes i mål T-786/16, kan ett sådant fel inte påverka tribunalens bedömning i punkt 85 i nämnda dom enligt vilket talan om ogiltigförklaring av detta beslut inte kan tas upp till sakprövning. Detta resonemang kan således inte godtas eftersom det under alla omständigheter är verkningslöst.
- 209 Överklagandet kan följaktligen inte vinna bifall på den åttonde grunden.

Den nionde grunden

Parternas argument

- 210 Genom den nionde grunden har PV för det första gjort gällande att tribunalen missuppfattade de faktiska omständigheterna när den, i punkt 25 i den överklagade domen, konstaterade att hans anställningsförhållande med en privat arbetsgivare hade inletts i juli 2017, trots att anställningsförhållandet hade inletts den 26 juni 2017. Denna missuppfattning gjorde det möjligt för tribunalen att bortse från att anställningsförhållandet hade inletts innan avsättningsbeslutet av den 26 juli 2016 återkallades.
- 211 För det andra gjorde tribunalen sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den, i punkt 170 i denna dom, konstaterade att PV skulle återinträda i tjänst vid GD Tolkning till följd av återkallelsen av avsättningsbeslutet av den 26 juli 2016. Hans återinträde i tjänst förutsätter nämligen att ett nytt anställningsförhållande har ingåtts, eftersom PV hade fått anställning hos en annan arbetsgivare innan beslutet återkallades, vilket innebär att hans samtycke måste inhämtas innan han återinträdde i GD Tolkning. Han har emellertid inte samtyckt till återinträdandet i fråga.
- 212 Kommissionen har för övrigt inte ersatt den inkomstförlust som PV har lidit medan han var arbetslös till följd av avsättningen, vilket skulle ha gjort det möjligt för PV att tillämpa den belgiska principen om invändning om att ett åtagande inte fullgjorts. Dessutom saknar PV den tekniska kompetens som krävs för att utföra den nya tjänst som han hade tilldelats. Tribunalens konstaterande att PV skulle återinträda i tjänst vid GD Tolkning efter återkallelsen av avsättningsbeslutet strider således även mot artikel 15 i stadgan.
- 213 För det tredje missuppfattade tribunalen de faktiska omständigheterna genom att inte nämna PV:s klagomål mot avsättningsbeslutet av den 21 oktober 2019.

214 Enligt kommissionen kan överklagandet inte bifallas på den nionde grunden.

Domstolens bedömning

- 215 Vad för det första gäller invändningen om missuppfattning av ansökningarna i första instans, vilken återfinns i punkt 25 i den överklagade domen, konstaterar domstolen att PV, i punkt 131 i sin ansökan i mål T-786/16 och i punkt 23 i sin ansökan i mål T-224/18, preciserade att han inte kunde återinträda i tjänst vid GD Tolkning på grund av att han hade ett annat arbete sedan juli 2017. PV kan således inte med framgång kritisera tribunalen för att ha återgett detta påstående i punkt 25 i den överklagade domen. Denna invändning om missuppfattning kan således inte godtas.
- 216 Vad för det andra gäller den felaktiga rättstillämpning som tribunalen påstås ha gjort sig skyldig till i punkt 170 i den överklagade domen, gjorde tribunalen en riktig bedömning när den, i punkt 170 i den överklagade domen, fann att återkallandet av en rättsakt som innebar att verkningarna av denna rättsakt skulle upphöra innebar att PV, efter återkallandet av avsättningsbeslutet av den 26 juli 2016, var en fullvärdig tjänsteman med de rättigheter och skyldigheter som följer av tjänsteföreskrifterna.
- 217 Följaktligen kan PV:s resonemang om att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning i nämnda punkt 170 inte godtas.
- 218 För det tredje kan PV:s argument avseende underlåtenheten att nämna det klagomål som ingetts mot avsättningsbeslutet av den 21 oktober 2019, i enlighet med den rättspraxis som angetts ovan i punkterna 199 och 200, inte tas upp till sakprövning, eftersom det inte preciseras på vilket sätt en sådan underlåtenhet skulle utgöra en missuppfattning av de faktiska omständigheterna.
- 219 Av detta följer att den nionde grunden delvis ska avvisas och att den i övrigt inte kan leda till bifall av överklagandet.

Den tionde grunden

Parternas argument

- 220 Genom den tionde grunden har PV i andra hand gjort gällande att tribunalen åsidosatte förbudet mot att döma utöver vad som har yrkats av parterna (*ultra petita*) genom att i sista meningen i punkt 246 i den överklagade domen pröva en fråga som inte hade underställts tribunalen.
- 221 Kommissionen har gjort gällande att talan inte kan vinna bifall såvitt avser den tionde grunden.

Domstolens bedömning

- 222 Det framgår av de bestämmelser som reglerar förfarandet vid unionsdomstolarna, bland annat av artikel 21 i stadgan för Europeiska unionens domstol samt artiklarna 76 och 84.1 i tribunalens rättegångsregler, att parterna i princip avgör och begränsar tvisten och att unionsdomstolarna inte får döma utöver vad som har yrkats av parterna (*ultra petita*). Eftersom den domstol som ska pröva lagenligheten inte får döma utöver vad som har yrkats (*ultra petita*), kan

ogiltigförklaringen inte vara mer omfattande än vad som yrkats av sökanden (dom av den 22 december 2022, parlamentet/Moi, C-246/21 P, ej publicerad, EU:C:2022:1026, punkterna 55 och 56).

- 223 I förevarande fall är det utrett att tribunalen ogillade talan och inte ogiltigförklarade den. Tribunalen kan således inte ha dömt utöver vad som yrkats av parterna (*ultra petita*).
- 224 Eftersom tribunalen i punkterna 135–241 i den överklagade domen underkände samtliga grunder som PV åberopat till stöd för sina yrkanden om ogiltigförklaring, ska uttalandena i den sista meningen i punkt 246 i den domen anses utgöra överflödiga skäl.

Överklagandet kan följaktligen inte vinna bifall på den tionde grunden.

Rättegångskostnader

- 225 Enligt artikel 184.2 i domstolens rättegångsregler ska domstolen besluta om rättegångskostnaderna när överklagandet avvisas eller ogillas.
- 226 Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 184.1 i rättegångsreglerna ska tillämpas i mål om överklagande, ska tappande part ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.
- 227 Kommissionen har yrkat att PV ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom PV har tappat målet, ska han bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionens rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (första avdelningen) följande:

- 1) Överklagandet ogillas.**
- 2) PV ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen.**

Underskrifter